

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 21 czerwca 2022 r.
(OR. en)

10016/22

HYBRID 55	JAIEX 67
DISINFO 52	AUDIO 55
INST 221	DIGIT 118
AG 61	INF 95
PE 62	COSI 160
DATAPROTECT 185	CSDP/PSDC 341
JAI 847	COPS 255
CYBER 207	POLMIL 136
FREMP 122	PROCIV 76
RELEX 758	IPCR 64

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie ram skoordynowanej reakcji UE na kampanie hybrydowe

Delegacje otrzymują w załączniku wspomniane powyżej konkluzje zatwierdzone przez Radę
21 czerwca 2022 r.

KONKLUZJE RADY**w sprawie ram skoordynowanej reakcji UE na kampanie hybrydowe**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. PRZYWOŁUJE odnośne konkluzje Rady Europejskiej¹ i Rady², UZNAJE, że podmioty państwowe i niepaństwowe coraz częściej stosują taktykę hybrydową, stwarzając rosnące zagrożenie dla bezpieczeństwa UE, jej państw członkowskich i partnerów³. UZNAJE, że dla niektórych podmiotów stosujących taką taktykę czas pokoju jest okresem ukrytych wrogich działań, kiedy to konflikt można kontynuować lub przygotowywać w mniej jawnej formie. PODKREŚLA, że podmioty państwowe i niepaństwowe wykorzystują również manipulację informacjami i inne taktyki, aby ingerować w procesy demokratyczne oraz wprowadzać obywateli w błąd i oszukiwać ich. ODNOTOWUJE, że zbrojna agresja Rosji na Ukrainę świadczy o gotowości do użycia najpoważniejszej siły wojskowej, niezależnie od względów prawnych lub humanitarnych, w połączeniu z taktyką hybrydową, cyberatakami oraz zagranicznym manipulowaniem informacjami i ingerowaniem w informacje, przymusem gospodarczym i energetycznym i agresywną retoryką jądrową oraz UZNAJE związane z tym ryzyko potencjalnego efektu rozlewania się w sąsiedztwie UE, który mógłby zaszkodzić unijnym interesom.

¹ W szczególności konkluzje Rady Europejskiej z grudnia 2021 r., października 2021 r., czerwca 2019 r., marca 2019 r., grudnia 2018 r., października 2018 r., czerwca 2018 r., marca 2018 r., czerwca 2015 r. i marca 2015 r.

² W szczególności konkluzje w sprawie wzmocnienia odporności i zwalczania zagrożeń hybrydowych, w tym dezinformacji w kontekście pandemii COVID-19 (ST 13626/20), konkluzje w sprawie dodatkowych wysiłków na rzecz zwiększenia odporności i zwalczania zagrożeń hybrydowych (ST 14972/19), konkluzje w sprawie ochrony wolnego i pluralistycznego systemu medialnego (ST 13260) oraz konkluzje w sprawie sprawozdania specjalnego nr 9/2021 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: Dezinformacja w UE – pomimo podejmowanych wysiłków problem pozostaje nierozwiązany (ST 10968/21).

³ Zgodnie z rozdziałem dotyczącym partnerów w Strategicznym Kompasie.

2. PRZYPOMINA, że w obliczu obecnych zmian geopolitycznych siła naszej Unii opiera się na jedności, solidarności i determinacji czemu służyć ma zwiększanie strategicznej autonomii UE i jej zdolności do współpracy z partnerami, aby chronić jej wartości i interesy, a także szybkie wdrażanie Strategicznego kompasu, również w celu przeciwdziałania zagrożeniom i kampaniom hybrydowym. PODKREŚLA, że silniejsza UE o większych zdolnościach w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony przyczyni się pozytywnie do zapewnienia bezpieczeństwa światowego i transatlantyckiego oraz uzupełnia działania NATO, które pozostaje podstawą zbiorowej obrony swoich członków. POTWIERDZA, że UE zamierza zwiększyć wsparcie na rzecz międzynarodowego ładu opartego na zasadach, którego centralnym elementem jest Organizacja Narodów Zjednoczonych.

3. PRZYPOMINA, że w Strategicznym Kompasie, zatwierdzonym przez Radę w dniu 21 marca 2022 r. i zaaprobowanym przez Radę Europejską w dniach 24 i 25 marca 2022 r., podkreślono potrzebę opracowania w 2022 r. unijnego zestawu narzędzi do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, który powinien gromadzić istniejące i ewentualne nowe instrumenty oraz zapewnić ramy skoordynowanej reakcji na kampanie hybrydowe mające wpływ na UE i jej państwa członkowskie i mógłby obejmować na przykład środki zapobiegawcze, współpracy, stabilizacyjne, ograniczające i naprawcze, a także wspierać solidarność i wzajemną pomoc; W Strategicznym Kompasie podkreślono również potrzebę opracowania w 2022 r. zestawu narzędzi do przeciwdziałania zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informację („zestawu narzędzi FIMI”), który zwiększy naszą zdolność do wykrywania i analizowania zagrożeń oraz reagowania na nie, w tym poprzez obciążanie kosztami sprawców. PODKREŚLA, że kampanie hybrydowe będą wykrywane i zwalczane na wczesnym etapie, z wykorzystaniem wszystkich koniecznych polityk i instrumentów UE. W związku z tym, aby opracować ten szeroki unijny zestaw narzędzi do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym WPROWADZA ramy skoordynowanej reakcji na zagrożenia i kampanie hybrydowe mające wpływ na UE, jej państwa członkowskie i partnerów i PODKREŚLA, że ramy te powinny być również wykorzystywane do rozwiązywania problemu zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informację (FIMI).

4. ZAUWAŻA, że chociaż definicje zagrożeń i kampanii hybrydowych mogą się różnić, muszą one pozostać elastyczne, aby umożliwić właściwe reagowanie na zmieniający się charakter zagrożenia. Do celu niniejszych ram i aby umożliwić ich skuteczne wykorzystywanie, UZNAJE konceptualizację „zagrożeń hybrydowych” i „kampanii zagrożeń hybrydowych” – dalej zwanych „kampaniami hybrydowymi” – przedstawioną przez Komisję i Europejskie Centrum ds. Zwalczania Zagrożeń Hybrydowych w publikacji *The Landscape of Hybrid Threats: A Conceptual Model* („Krajobraz zagrożeń hybrydowych: model koncepcyjny”)⁴. PODKREŚLA, że badanie zagrożeń hybrydowych odgrywa kluczową rolę w rozwijaniu wspólnego rozumienia i analizowania zagrożeń i kampanii hybrydowych, a także w identyfikowaniu słabych punktów, które mogą potencjalnie wpływać na krajowe i ogółouropejskie struktury i sieci, a także na partnerów UE w regionach sąsiadujących.

5. KŁADZIE NACISK na znaczenie zdecydowanej skoordynowanej reakcji wykazującej solidarność UE w przypadku ataków hybrydowych wymierzonych w UE i jej państwa członkowskie oraz PODKREŚLA, że unijny zestaw narzędzi do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, a także niniejsze ramy, powinny, w stosownych przypadkach, przyczyniać się do reagowania na ataki hybrydowe. UWYPUKLA znaczenie istniejących unijnych mechanizmów zarządzania kryzysowego, w tym zintegrowanych uzgodnień Rady dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR), we wspieraniu skoordynowanych działań w odpowiedzi na poważne, złożone kryzysy.

6. PODKREŚLA, że ponieważ rozróżnienie między zagrożeniami wewnętrznymi i zewnętrznymi coraz bardziej zacierane jest przez podmioty stosujące taktykę hybrydową, kompleksowa reakcja na zagrożenia i kampanie hybrydowe powinna zmobilizować wszystkie odpowiednie wewnętrzne i zewnętrzne polityki i narzędzia UE, jak określono w strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa na lata 2020–2025, a także obejmować wszystkie odpowiednie narzędzia i środki cywilne i wojskowe. KŁADZIE NACISK na zwiększoną potrzebę zapobiegania zagrożeniom i działaniom hybrydowym, ich wykrywania i łagodzenia oraz reagowania na nie, a także na to, że UE i jej państwa członkowskie powinny być w stanie łagodzić i unieszkodliwiać wpływ kampanii hybrydowej na jak najwcześniejszym etapie oraz zapobiegać jej rozwinięciu się w poważny kryzys, przy wykorzystaniu pełnego zakresu zdolności, narzędzi i instrumentów UE i jej państw członkowskich, w szczególności tych środków, które mają na celu zwiększenie zdolności UE i jej państw członkowskich w zakresie budowania odporności, pozbawiania sprawców korzyści płynących z kampanii hybrydowej i zwiększania kosztów ponoszonych przez tych sprawców.

⁴ Giannopoulos, G., Smith, H., Theocharidou, M., *The Landscape of Hybrid Threats: A conceptual model* („Krajobraz zagrożeń hybrydowych: model koncepcyjny”), European Commission, Ispira, 2020, PUBSY No. 117280.

ZWRACA UWAGĘ, że kampanie hybrydowe w państwach trzecich mogą również wywierać wpływ na bezpieczeństwo, wartości i interesy UE oraz że w związku z tym ważne jest, aby UE i jej państwa członkowskie mogły w stosownych przypadkach odpowiadać na wnioski o pomoc ze strony krajów partnerskich przy wykorzystaniu niniejszych ram. **PODKREŚLA**, że wyraźne zasygnalizowanie prawdopodobnych konsekwencji skoordynowanej reakcji UE na kampanie hybrydowe wpływa na zachowanie potencjalnych agresorów i może uniemożliwić im osiągnięcie ich celów, zwiększając tym samym bezpieczeństwo UE i jej państw członkowskich. **KŁADZIE NACISK** na znaczenie, jakie dla UE i jej państw członkowskich ma wypracowanie odpowiedniej postawy w tej dziedzinie w oparciu o prace odpowiednich organów Rady.

7. **PODKREŚLA**, że w przypadku wykrycia incydentu lub większej ich liczby mogących stanowić część kampanii hybrydowej lub zgłoszenia państwom członkowskim takich incydentów przez Komisję lub Wysokiego Przedstawiciela, państwa członkowskie mogą zwrócić się do odpowiedniego organu Rady o zbadanie tej kwestii. **UWYPUKLA** potrzebę szybkiego i skutecznego procesu podejmowania decyzji w indywidualnych przypadkach, aby zdefiniować i zatwierdzić skoordynowaną reakcję UE na kampanie hybrydowe, w tym na zagraniczne manipulacje informacjami i ingerencje w informacje. **PODKREŚLA**, że w takich przypadkach Rada musi szybko otrzymywać wnioski przygotowane wspólnie przez Komisję i Wysokiego Przedstawiciela oraz, w stosownych przypadkach, podejmować szybkie decyzje w sprawie ich wdrożenia na podstawie wsparcia udzielanego Coreperowi przez Horyzontalną Grupę Roboczą ds. Wzmacniania Odporności i Przeciwdziałania Zagrożeniom Hybrydowym oraz, po rozpoczęciu ich realizacji, z wykorzystaniem uzgodnień IPCR. **ZAUWAŻA**, że Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) może omawiać środki przyjmowane w związku z niniejszymi ramami, które wchodzą w zakres jego mandatu.

8. **PRZYPOMINA**, że główna odpowiedzialność za przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym spoczywa na państwach członkowskich i **PODKREŚLA**, że decyzje w sprawie skoordynowanej reakcji UE na kampanie hybrydowe powinny opierać się na następujących głównych zasadach:

- służyć ochronie wartości, procesów i instytucji demokratycznych, a także ochronie integralności i bezpieczeństwa UE, jej państw członkowskich i ich obywateli, a także jej interesów strategicznych, w tym bezpieczeństwa partnerów w naszym sąsiedztwie i poza nim;
- przestrzegać prawa międzynarodowego i chronić podstawowe prawa i wolności oraz wspierać międzynarodowy pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe;

- przewidywać osiągnięcie celów Unii, w szczególności celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) określonych w Traktacie o Unii Europejskiej (TUE) oraz celów określonych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), jak również przestrzeganie procedur wymaganych do ich osiągnięcia;
- być proporcjonalne do zakresu, skali, czasu trwania, intensywności, złożoności, zaawansowania i skutków poszczególnych kampanii hybrydowych;
- być oparte na wspólnej orientacji sytuacyjnej wśród państw członkowskich i odpowiadać potrzebom konkretnych sytuacji;
- uwzględniać szerszy kontekst stosunków zewnętrznych utrzymywanych przez UE z danym państwem, którego dotyczy reakcja.

9. ZWRACA się do Wysokiego Przedstawiciela – za pośrednictwem pojedynczej komórki analiz wywiadowczych (SIAC), w szczególności Komórki UE ds. Syntezy Informacji o Zagrożeniach Hybrydowych – o dalsze dostarczanie kompleksowych ocen zagrożeń hybrydowych wywierających wpływ na UE i jej państwa członkowskie, przede wszystkim w oparciu o wkład państw członkowskich, w tym roczne sprawozdania z analizy tendencji w zakresie zagrożeń hybrydowych (HTA) i WZYWA państwa członkowskie i odpowiednie instytucje, by zwiększyły swój udział w tych sprawozdaniach i wkład w nie.

10. ZACHĘCA UE i jej państwa członkowskie do podejmowania dalszych działań z myślą o opracowaniu skutecznego mechanizmu monitorowania obejmującego różne dziedziny hybrydowe i różnorodność działań hybrydowych prowadzonych w każdej z nich, wykorzystując nowe technologie – w tym sztuczną inteligencję – i mobilizując niezbędne sieci. W związku z tym ODNOTOWUJE wniosek Wysokiego Przedstawiciela dotyczący stworzenia odpowiedniego mechanizmu systematycznego gromadzenia danych dotyczących incydentów w zakresie zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informacje, wspieranego przez specjalną przestrzeń danych. UWYPUKLA rolę misji i operacji WPBiO w zwiększaniu orientacji sytuacyjnej UE poprzez monitorowanie zagrożeń hybrydowych, zgodnie z ich mandatem.

11. ZACHĘCA UE i państwa członkowskie do gromadzenia i rozszyfrowywania odnośnych wczesnych sygnałów, wymiany informacji i stałej oceny ewentualnych powiązań między nimi w celu szybkiego scharakteryzowania zagrożenia; PODKREŚLA, że państwa członkowskie oraz odpowiednie instytucje, organy i agencje UE powinny zwiększyć swoje wkłady w budowanie wspólnej orientacji sytuacyjnej poprzez dzielenie się odpowiednimi informacjami za pośrednictwem SIAC – jako pojedynczego punktu kontaktowego dla strategicznych wkładów wywiadowczych ze strony cywilnych i wojskowych służb wywiadu i bezpieczeństwa państw członkowskich – przy wykorzystaniu systemu wczesnego ostrzegania, poprzez wymianę odpowiednich aktualizacji sytuacyjnych oraz dostarczanie krajowych ocen stanowiących część działań uświadamiających w ramach odnośnych grup roboczych Rady; PODKREŚLA, że SIAC, w szczególności Komórka ds. Syntezy Informacji o Zagrożeniach Hybrydowych, odegrają kluczową rolę w procesie decyzyjnym, zapewniając prognozę strategiczną i kompleksową orientację sytuacyjną, zwłaszcza w celu określenia źródła i cech kampanii hybrydowej, pod warunkiem, że dysponować będą odpowiednimi zasobami; i ODNOTOWUJE, że prace te mogą być uzupełniane przez inne odnośne instytucje, organy i agencje UE, a także misje i operacje w dziedzinie WPBiO, w stosownych przypadkach i na wniosek Rady.

12. PONOWNIE PODKREŚLA potrzebę podwyższenia ogólnego poziomu odporności UE na zagrożenia i kampanie hybrydowe, w oparciu o podejście obejmujące całe społeczeństwo i całą administrację rządową, poprzez przyjęcie dyrektywy w sprawie środków na rzecz wspólnego wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa w całej Unii („dyrektywy NIS 2”) oraz dyrektywy w sprawie odporności podmiotów krytycznych („dyrektywy CER”), a także w świetle proponowanego rozporządzenia w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej, aktu o usługach cyfrowych (DSA), proponowanego instrumentu chroniącego przed wymuszaniem (ACI), zmienionego kodeksu postępowania w zakresie zwalczania dezinformacji oraz wdrożenia mechanizmu monitorowania inwestycji zagranicznych, a także ZWRACA SIĘ do państw członkowskich, by przy wsparciu Komisji optymalnie wykorzystywały wspólny mechanizm operacyjny zapewniający odporność procesów wyborczych. ZACHĘCA Komisję do wykorzystywania nowych instrumentów, w tym obserwatorium technologii krytycznych, w celu określania zależności i słabych punktów, które mogą być wykorzystywane w ramach kampanii hybrydowych. ZWRACA SIĘ do Komisji i Wysokiego Przedstawiciela, by do końca 2022 r., w ramach opracowywania unijnego zestawu narzędzi do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, określił propozycje operacyjne mające na celu zwiększenie odporności społecznej i gospodarczej na zagrożenia hybrydowe, oparte, w stosownych przypadkach, na unijnych wyjściowych poziomach odporności sektorowej na zagrożenia hybrydowe, badaniu zagrożeń hybrydowych oraz sztandarowym sprawozdaniu UE w sprawie odporności.

13. **PODKREŚLA**, że należy priorytetowo traktować środki mające na celu łagodzenie i unieszkodliwianie wpływu wykrytej kampanii, a także zapobieganie jej dalszej ekspansji i eskalacji, zniechęcenie sprawcy do prowadzenia dalszych działań i ułatwianie szybkiej odbudowy zaatakowanego państwa członkowskiego lub instytucji, organu lub agencji UE. W tym celu **ZACHĘCA** Komisję i Wysokiego Przedstawiciela, by zmobilizowali wszystkie narzędzia i instrumenty UE oparte na polityce zewnętrznej i wewnętrznej, zgodnie z ich odpowiednimi przepisami i zasadami dotyczącymi sprawowania rządów.

14. **PODKREŚLA**, że jeśli możliwe jest zidentyfikowanie z wysokim stopniem pewności sprawcy kampanii hybrydowej, można podjąć asymetryczne i proporcjonalne środki zgodnie z prawem międzynarodowym – w tym w formie komunikacji o charakterze dyplomatycznym, politycznym, wojskowym, gospodarczym lub strategicznym – w celu zapobiegania kampanii hybrydowej lub reagowania na nią, w tym w przypadku szkodliwych działań, które choć nie są zakwalifikowane jako niezgodne z prawem międzynarodowe działania, są uznawane za akty nieprzyjazne; **POTWIERDZA**, że środki w ramach polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony, w tym, w razie potrzeby, środki ograniczające, są odpowiednie dla niniejszych ram i powinny wzmacniać prewencję, zachęcać do współpracy, ułatwiać łagodzenie bezpośrednich i długoterminowych zagrożeń oraz wpływać na zachowanie potencjalnych agresorów w perspektywie długoterminowej; **ZWRACA SIĘ** do Komisji i Wysokiego Przedstawiciela o opracowanie wariantów dobrze zdefiniowanych środków, które można podejmować przeciwko podmiotom dokonującym zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informacje, gdy jest to konieczne do ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego UE; oraz **PRZYPOMINA**, że państwa członkowskie mogą zaproponować skoordynowaną atrybucję działań hybrydowych, uznając fakt, że atrybucja taka stanowi suwerenną prerogatywę krajową.

15. **ZAUWAŻA**, że środki wchodzące w zakres polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony mogą być między innymi środkami zapobiegawczymi, w tym środkami budowania zdolności i zaufania, ćwiczeniami i szkoleniami, w tym za pośrednictwem misji i operacji WPBiO; środkami współpracy, w tym dialogiem, współpracą, koordynacją, wymianą najlepszych praktyk i szkoleniami z krajami i organizacjami partnerskimi; środkami na rzecz budowy stabilności, w tym dyplomacją publiczną i współpracą dyplomatyczną z zaangażowanym podmiotem państwowym, w stosownych przypadkach w koordynacji z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi oraz z partnerami i krajami o podobnych poglądach; środkami ograniczającymi (sankcjami), w tym wobec osób odpowiedzialnych za kampanię, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatów; środkami wspierającymi państwa członkowskie, na ich wniosek, które decydują się na korzystanie z własnego prawa do indywidualnej lub zbiorowej samoobrony uznanego w art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych i zgodnie z prawem międzynarodowym.

ZAUWAŻA, że środki te obejmują zobowiązania wynikające z Traktatu o Unii Europejskiej, takie jak wsparcie w odpowiedzi na powołanie się na art. 42 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej, które stanowi, że w przypadku gdy jakiekolwiek państwo członkowskie stanie się ofiarą napaści zbrojnej na jego terytorium, pozostałe państwa członkowskie mają w stosunku do niego obowiązek udzielenia pomocy i wsparcia przy zastosowaniu wszelkich dostępnych im środków, zgodnie z artykułem 51 Karty Narodów Zjednoczonych. Postanowienie to jest bez uszczerbku dla szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich. Zobowiązania i współpraca w tej dziedzinie pozostają spójne ze zobowiązaniami w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, która dla państw będących jej członkami pozostaje fundamentem ich zbiorowej obronności oraz forum realizacji tej obronności.

16. PODKREŚLA, że użycie siły wojskowej może stanowić integralną część taktyki hybrydowej niektórych podmiotów państwowych i ODNOTOWUJE ich gotowość do stosowania taktyki hybrydowej w połączeniu z agresją zbrojną lub w przygotowaniu do niej lub jako jej substytut. UWYPUKLA potrzebę, zgodnie ze Strategicznym kompasem, dalszych inwestycji we wzajemną pomoc na mocy art. 42 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej i solidarność na mocy art. 222 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności poprzez częste ćwiczenia, aby zapobiegać takim działaniom, przygotowywać się na nie i przeciwdziałać im.

17. PODKREŚLA, że atrybucja jest zdefiniowana jako praktyka polegająca na przypisywaniu odpowiedzialności za szkodliwe działanie hybrydowe konkretnemu podmiotowi; PRZYZNAJE, że atrybucja może przyczynić się do budowania większej odporności, poprzez przygotowanie i edukowanie społeczeństwa w związku z zagrożeniem, a także pomóc w budowaniu wsparcia dla ewentualnych dalszych środków; PRZYPOMINA, że atrybucja państwu lub podmiotowi niepaństwowemu pozostaje suwerenną decyzją polityczną opartą na informacjach wywiadowczych ze wszystkich źródeł i podejmowaną indywidualnie dla każdego przypadku; KŁADZIE NACISK na to, że państwa członkowskie mogą stosować różne metody i procedury w celu atrybucji szkodliwych działań hybrydowych i PODKREŚLA, że SIAC odgrywa kluczową rolę we wspieraniu państw członkowskich w tym zakresie.

18. ZAUWAŻA, że kampanie hybrydowe często są zaplanowane w sposób mający na celu wywołanie niejasności co do ich pochodzenia i utrudnienie procesów decyzyjnych. W związku z tym PODKREŚLA, że nie wszystkie środki stanowiące część skoordynowanej reakcji UE na kampanie hybrydowe wymagają przypisania odpowiedzialności państwu lub podmiotowi niepaństwowemu oraz że środki przewidziane w niniejszych ramach można dostosować do stopnia pewności, który można ustalić w każdym konkretnym przypadku; PODKREŚLA, że w przypadku gdy skoordynowana atrybucja nie jest możliwa lub atrybucja publiczna nie leży w najlepszym interesie UE i jej państw członkowskich, po należyтым zatwierdzeniu można by również przewidzieć w poszczególnych przypadkach dobrze skalibrowane działania asymetryczne w odpowiedzi na kampanię hybrydową przeciwko UE, jej państwom członkowskim lub partnerom, zgodnie z niniejszymi ramami i prawem międzynarodowym.

19. UZNAJE, że szkodliwe działania w cyberprzestrzeni są często kluczowym elementem kampanii hybrydowych, i uznaje dalsze rozwijanie unijnego stanu cyberbezpieczeństwa za ważny krok w kierunku zapobiegania szkodliwym działaniom w cyberprzestrzeni, zniechęcania do nich, powstrzymywania ich i reagowania na nie, co dotyczy również szkodliwych działań w cyberprzestrzeni, które stanowią część kampanii hybrydowej. PODKREŚLA, że unijny zestaw narzędzi dla dyplomacji cyfrowej przeciwdziała zagrożeniom dla cyberbezpieczeństwa i mógłby przyczynić się do reakcji UE na kampanię hybrydową, zgodnie z jej własnymi zasadami i procedurami; UWYPUKLA, że odnośne organy Rady, Wysoki Przedstawiciel i Komisja powinny, w stosownych przypadkach, zachęcać do współpracy i synergii we wdrażaniu środków i działań przyjętych zgodnie z niniejszymi ramami, w szczególności za pośrednictwem unijnego zestawu narzędzi do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym oraz zestawu narzędzi do przeciwdziałania zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje, a także środków i działań w ramach unijnego zestawu narzędzi dla dyplomacji cyfrowej.

20. PODKREŚLA potrzebę współpracy i skoordynowanych reakcji, w stosownych przypadkach, z partnerami o podobnych poglądach podczas wdrażania niniejszych ram. UWYPUKLA znaczenie dalszej współpracy z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak NATO oraz partnerami i krajami o podobnych poglądach, w tym z ONZ i G7, a także ze społeczeństwem obywatelskim i sektorem prywatnym w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym oraz z myślą o określeniu wiodącej roli UE w opracowywaniu międzynarodowych norm w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, w tym zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje.

PODKREŚLA w szczególności potrzebę rozwijania synergii i poszukiwania dalszych możliwości współpracy z NATO w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, między innymi poprzez wykorzystywanie równoległych i skoordynowanych ćwiczeń organizowanych przez UE i NATO w celu przygotowania się do odparcia złożonych ataków hybrydowych, z uwzględnieniem obecnych zmieniających się tendencji geopolitycznych i technologicznych, przy pełnym poszanowaniu zasad przejrzystości, wzajemności i inkluzywności, a także autonomii decyzyjnej i procedur obu organizacji.

21. UWUPUKLA potrzebę dalszego rozwijania w 2022 r. zarówno unijnego zestawu narzędzi do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, jaki i zestawu narzędzi do przeciwdziałania zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje, zgodnie z wytycznymi zawartymi w Strategicznym kompasie. WZYWA Wysokiego Przedstawiciela i Komisję do dalszego określania środków, które należy wdrożyć zgodnie z niniejszymi ramami, na podstawie regularnej aktualizacji obecnego wykazu⁵ oraz do przedłożenia przed końcem 2022 r. wniosków w sprawie utworzenia unijnych zespołów szybkiego reagowania na zagrożenia hybrydowe, tak aby mogły one zostać zatwierdzone przez Radę. ZWRACA SIĘ do Komisji i Wysokiego Przedstawiciela o zakończenie przeglądu unijnego protokołu operacyjnego do celów przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym („unijnego podręcznika taktycznego”) i o przedstawienie jego zmienionej wersji do końca 2022 r. WZYWA państwa członkowskie, Komisję i Wysokiego Przedstawiciela do zapewnienia pełnego wdrożenia niniejszych ram, wprowadzenia wytycznych wykonawczych i testowania własnych procedur w ramach obecnych i nowych ćwiczeń, w tym ćwiczeń obejmujących uruchomienie art. 222 TFUE lub art. 42 ust. 7 TUE. Rada PODSUMUJE wdrażanie niniejszych konkluzji przed końcem 2023 r. i w razie potrzeby dokona przeglądu niniejszych ram, aby uwzględnić zmieniający się krajobraz zagrożeń.

⁵ WSPÓLNY DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB Wykaz działań służących zwiększeniu odporności na zagrożenia hybrydowe i przeciwdziałaniu im, SWD(2020) 152 final